

FRANKFORT, den 21. Julij.

Een brief uit Konstantinopel, van den 22. Junij (over Bucharest) meldt het volgende: — Tot dus verre zijn er ongelooflijke dingen in de hoofdstad voorgevallen. Er bestaat groote waarschijnlijkheid, dat de Sultan zijn oogmerk zal bereiken. Alle janitsaren, die met de onderscheidings-teekens van hun korps op straat verschijnen, worden, ten aanschouwe van het gewapende volk, ter dood gebracht en hunne lijken op eene verachte wijze in de gewoone afvalplaatsen geworpen. De Grote Heer doet zijn best, om zijne overwinning met een groot feest te maken. Om de tevredenheid van het volk te bevorderen, hebben alle eetbare waren 50 ten honderd onder den gewonen prijs, en men verspreidt het gerucht, dat de janitsaren de oorzaak van de vroegere duurte geweest zijn, omdat, gelijk men niet kan tegenspreken, eenige orta's zekere voorregten tot den verkoop van onderscheidene soorten van levensmiddelen hadden en daarvan eene soort van monopolie maakten; doch men heeft reden om te vooronderstellen, dat het gouvernement veel toebrengt, om de levensmiddelen op eenen lagen prijs te houden. In weerwil van deze maatregelen, is een ieder ongerust ontrent het lot der provincien, en, over het algemeen, ziet men de toekomst niet zonder kommer te ontmoeten. Men begint bedacht te worden, dat de gemeenschap te lande hindernis zal ontmoeten; ook houden de verzendingen van koopwaren over land op. Te Pera is men bij voortdoring beangst, hoezeer hier nog nooit eene omwenteling heeft plaats gehad, welke voor de Christenen zoo min gevaarlijk is geweest als de laatste. Men zou in de wijken der Franken niet gelooven zoo kort bij het brandpunt van eene der bloedigste omwentelingen te wezen, welke zich misschien over het gansche Ottomannische gebied zal uitstrekken.

Uit Bucharest meldt men den 1. Julij: » Wij hebben met den Russischen post van Konstantinopel van den 22. Junij, (die, in weerwil van de bloedige tooneelen binnen die hoofdstad, geregeld hier aankomt) genoegzaam geen nieuws vernomen. Geheel Konstantinopel was onder de wapens en de Sultan behield de overhand tegen de janitsaren. Intusschen worden hier allerlei geruchten verspreid over gebeurtenissen, welke in het vervolg misschien plaats hebben, maar die wij aan onze lezers niet willen mededeelen, omdat dezelve tot nog toe van dien aard zijn, dat zij allen schijn van geloofbaarheid missen.

De Turksche commissarissen, die op hunne reis naar Ackermann hier zijn doorgelopen, moeten te Seltzer op de Russische grenzen aan eene zeer strenge quarantaine onderworpen zijn.

Van den 22. Julij

Er zijn heden brieven uit Konstantinopel tot den 25. Julij, waaruit blijkt, dat de geruchten, welke van eenen brand aldaar geloopt hebben, ongegrond zijn. Sedert de bloedige voorvallen van den 15. tot den 17. schrijft men; » heerscht hier eene volmaakte rust. De regering legt veel veelacht aan den dag, levensmiddelen zijn in overvloed voor hand, en de janitsaren, die de reukens der janitsaren aantreffen, worden met groote ernstigheid behandeld. Men heeft tot het getal der omgekomenen op 8 a 10,000. De grootheid des vaks zijn bij voortdoring in het serail rondom den sultan verzameld.

Uit Semlin schrijft men den 10. dezer, dat te Belgrado de bloedige voorvallen van Konstantinopel in alle deelen bekend zijn; doch dat de janitsaren zich niettemin zeer stil houden. Uit andere provincien van het Turksche rijk zegt men dat de tijdingen niet zoo gunstig zijn; men spreekt van eenen opstand onder de janitsaren te Philipopoli en Adrianopel en zegt, dat dezelve voornemens zouden zijn, om naar Konstantinopel te trekken, ten einde de janitsaren aldaar te hulp te komen; doch men kan op dergelijke geruchten niet veel staat maken.

— In het officieel dagblad van Petersburg, van den 11. dezer, wordt medegedeeld het ultimatum van Rusland aan de Poort, en de nota van deze in antwoord op hetzelfde.

— Het ministerieel blad van Frankfort deelt het volgende mede uit eenen brief van Konstantinopel, van den 26. Junij:

» Het Turksche volk en over 't algemeen alle inwoners van Konstantinopel, zijn zeer tevreden over de nieuwe inrigting, welke aan deze hoofdstad eene volmaakte rust verzekert. Nu is het gouvernement vast en zal de misbruiken, welke de welvaart des lands belemmerden, door wijze wetten vervangen. Men spreekt veel van het nemen van gezondheidsmaatregelen om de plaag der pest uit die streken te weren, en men heeft alle reden om te hopen, dat het ministerieel in Turkije op een vasten voet zal komen, meer overeenkomstig de staatshuishouding des rijks. De Grote Heer heeft de beste gezindheden voor het welzijn van zijn volk, en hij schijnt de plannen van Sultan Selim, zijnen voorganger, omhelzen te hebben.

ROME, den 8. Julij.

In het dagblad de Diario, leest men het volgende artikel:
Corfu, den 26. Junij. (Langs eenen buitengewonen weg). » Na de verovering van Galaxrita, heeft Ibrahim pacha 4000 man afgezonden, om Megaspileo te belegeren, en is zelf met het overige zijner troepen op

Tripolitza aangerukt. Eenige dagen daarna is het klooster Megaspileo in zijne haarden gevallen en men verzekert, dat in hetzelfde de grootste rijkdommen en de schatten van Morea geborgen waren. De afdeeling van Ibrahim pacha maakte halt te Tripolitza. Volgens bekomene verzekeringen bevindt hij zelve zich te Modon, om aldaar de 6. expeditie uit Egypte af te wachten.

» In dien tusschentijd hoorden de Grieken zich onledig, om al hunne magt bij een te brengen. Men heeft aan den kolonel Gordon het bevel over ongeveer 5000 man opgedragen; de kolonel Fabvier heeft er ongeveer 5000 en Colotroni stelt alles in het werk, om er 12,000 bijeen te krijgen. Laatstgemelde heeft het opperbevel over het geheele leger. Onder dit getal zijn niet begrepen de bezettingen der onderscheidene vestingen, welke in de magt der Grieken zijn. Deze zijn Napoli di Romania, Napoli di Malvesia, Argos, Corinthe, Salamis, Athenen en Krosso. Men is ook bezig dezelve van levensmiddelen en krijgsvoorraad te voorzien. Men rekent, dat op den 1. dezer te Napoli di Romania ongeveer 5 millioenen pond meel en beschuit zijn ingevoerd.

» Dezer dagen, zijn drie Oostenrijksche schepen door eenen Griekschekaper aangeklapt en naar Chiarenza gevoerd. Bij derzelver komst aldaar, heeft de kaper op het grootste der schepen al geladen wat hij kon, en de heide overige in vrijheid gesteld, na alvorens de schepelingen deernlijk gehavend te hebben. De rooyer is daarop met zijnen buit naar Maina gezeld. Dezelfde kaper heeft insgelijks poginget in het werk gesteld, om eene Oostenrijksche polacre te bemeesteren; doch deze met 8 stukken geschut gewapend zijnde, heeft zich verdedigd en drie Grieken gedood en zes gekwetst.

PARIS, den 20. Julij.

Den 7. dezer is sir Stuart, Britsche gezant, van Rio Janeiro te Lissabon aangekomen, wanneer aldaar de besluiten van den Keizer van Brazilië, als Koning van Portugal, ten opzichte van laatstgemelde Rijk, volledig zijn bekend geworden. Men had daarvan reeds voorloopig bericht door berichten, welke aan de staatsgezanten te Lissabon van elders door koeriers waren overgemaakt. Sir Stuart vertrok weinige uren na zijne aankomst naar Caldas, waar de regentes van Portugal de Baden gebruikte; den 9. kwam hij terug van Caldas; den 10. zijn de regentes en hare zusters te Lissabon teruggekomen; den 12. heeft de officieel courant het dekreet, waarbij het regentschap bevestigd wordt, medegedeeld en tevens de aanstaande bekendmaking der constitutie, welke op de pers was, aangekondigd.

De ministerieel bladen leggen eenige vrees aan den dag over moeijeligheden in Spanje; ten gevolge der staatsverandering in Portugal.

— Een ministerieel blad zegt, dat het besluit van den Sultan, om de Europeasche krijgsmacht in Turkije in te voeren, het gevolg is van de opmaking, welke ieder die er niet blind was maakte, dat het rijk zeer in verval was, hetgeen niets meer bewees, dan de treurige verplichting om aan de laatste eischen van Rusland toe te geven. De Turksche natie heeft zich daarover, zegt het bedoelde blad, diep vernederd gevoeld, en dit algemeen geworden gevoel, heeft den Grooten Heer en den divan het middel verschaft, om het plan, dat lang in stilte was overzacht, ten uitvoer te brengen. — Hetzelfde blad meldt, dat de Sultan, in het Egyptisch gekleed, de oude soldaten van het Nizam Gedid in bogen schouw genomen, en hen vriendelijk toegesproken heeft. In een kloof van den Bosphorus hebben de bostandj wanorde veroorzaakt. Dit korps zal hetzelfde lot als dat der janitsaren ondergaan. Men heeft in eene moskee, waar de hoofden der janitsaren zich verzamelden, zeven groote ijzeren kisten met goud gevonden; die naar het serail zijn overgebracht geworden.

Volgens eenen brief uit Napoli di Romania, van den 7. Junij, heeft de Engelsche gezant te Konstantinopel geweigerd, de voorstellen der Grieken, tot het maken eener schikking, aan den divan over te brengen, vermits hij daartoe geen order van zijn gouvernement had, tot hetwelk de Grieken zich dus zouden moeten vervoegen.

ZWITSERLAND, den 14. Julij.

In de tweede zitting, heeft de landdag besloten, dat de buitengewone maatregelen ten aanzien der vreemdelingen en der beperking van de vrijheid der drukpers nog gedurende een jaar, tot den landdag van 1827, van kracht zullen blijven.

GRAVENHAGE, den 20. Julij.
Door besluit van Z. M., van den 12. dezer, No. 85, genomen op de berigten van den directeur-generaal tot de zaken van de Katholieke Eredienst, van 23. Maart en 24. October, 1825, No. 15, heeft Hoogst. dezelve op de schatkist de som van twintig duizend guldens aangewezen, ter herbouwing van de afgebrande St. Pieterskerk te Rome.

RAALTE, den 19. Julij.

Het verschrikkelijk onweder, verzeld van zware storm en hagel, in den nacht tusschen den 13. en 14. dezer, heeft op onderscheidene plaatsen in deze gemeente aanmerkelijke schade veroorzaakt; eene boerenwoning

den Bokham in de buurtschap Tjeraan en dito woning den Vriekant, en nog een klein woonhuisje het Klein Hagenvoerde, in de buurtschap Luffenberg, zijn, door de zwaren storm, bijna geheel in puin gestort; op verscheidene andere plaatsen in deze gemeente, is door gemiddelen storm en hagelslag aan de nog te veld staande vruchten groote schade toegebracht; de boekweit en meer andere zomervruchten, zijn daardoor in eenige buurtschappen geheel, in andere gedeeltelijk verwoest, en de rogge van het stroo geslagen.

Mengelwerk.

EXECUTORIELE FORM DER VONNISSEN EN NOTARIELE ACTEN.

In de Arnheemsche Courant van den 11. en 18. October en van den 1. en 15. November des vorigen jaars, is plaats gegeven aan eenige bedenkingen, over den executoriele vorm der vonnissen en notariële acten. Indien nu, naar hetgeen toen daarvan gezegd is, de navolgende, mede dat stuk ten onderwerp hebbende bijdrage, aan de Redactie belangrijk genoeg voorkomt, om aan het publiek te worden medegedeeld; verzoek ik de plaatsing derzelve.

In de maand November des vorigen jaars was men reeds vijf verworderd met de geregelijke executie eener notariële acte, aan het hoofd dragende de woorden: *In naam des Konings*. De geëxecuteerden deden de executanten dagvaarden voor de regtbank van het arrondissement en concludeerden daartoe, dat het aan hen, uit kracht van die acte betekend bevel, met al de rechtspleging die daarvan verder het gevolg was geweest, nietig zou worden verklaard, op grond van art. 545 en 551 van het wetboek van burgerlijke rechtspleging, als zijnde die acte niet bekleed met het vereischte formulier van executorie, voorgeschreven bij de besluiten van den 1. en 21. December 1813.

Nadat de zaak door partijen behoorlijk was geïnstrueerd, werd het publiek ministerie in deszelfs conclusie gehoord, die daar henen strekten om aan de eischers hunnen eisch te ontzeggen, en hunnen procureur uit hoofde van de verregaande vexa, naar aanleiding van art. 132 van het wetboek van Burgerlijke Rechtspleging, personeel te veroordeelen in de kosten.

Hierop volgde een vonnis van de regtbank, luidende naar vermelding der wederzijdsche conclusien en uiteenzetting der daadzaken, als volgt:

» In regten is de vraag: of eene notariële acte, aan welker hoofd is gesteld: *In naam des Konings*, executoire kracht van groote heeft?"

» De regtbank, partijen gehoord." » Gehoord het advies van den heer officier, strekkende om aan de eischers hunnen eisch te ontzeggen;

» voorts naar aanleiding van art. 132 van het wetboek van burgerlijke rechtspleging, rekwiereende dat de procureur der eischers, *in zijn privé*, zal worden gecondemneerd in de kosten?"

» Gezien de stukken. Gezien de wetten op deze materie betrekkelijk"

» Overwegende, dat de bepalingen, in de artikelen 146 en 545 van het wetboek van burgerlijke rechtspleging voorkomende, gegrond zijn op

» en in verband staan met de Fransche Constitutie van den 28. Floreal,

» 12. jaar, waarbij in art. 140 een bijzondere executoire vorm voor de arresten en vonnissen werd gevorderd en voorgeschreven, en dat deze

» constitutie, door de veranderde orde van zaken, in den jaare 1813 gevallen, heeft opgehouden eenige verbindende kracht in de Nederlanden te hebben."

» Overwegende, dat het algemeene besluit der Vereenigde Nederlanden, bij deszelfs besluit van den eersten December 1813, No. 25 (staatsblad No. 3) houdende bepalingen betrekkelijk de titulatures van hoven

» en regtbanken in de Vereenigde Nederlanden, en van de openbare aanklagers bij dezelve, in art. 4. wel heeft bepaald, dat het Fransche formulier van executorie, aan het hoofd van arresten en vonnissen

» zoude worden vervangen door de woorden: *In naam der Hooge Overheid*, doch dat de, na dien tijd gesmaande en thans bestaande Grondwet voor het koninkrijk der Nederlanden, geen zoodanig bijzonder

» intituut of executoire vorm voor de arresten en vonnissen yordert of heeft voorgeschreven, maar in art. 162 alinea 1 heeft bepaald, dat

» er alom in de Nederlanden zal worden regt gesproken, *in naam en van wegens den Koning*."

» Overwegende nu dat, daar er volgens deze bepaling dier bestaande Grondwet, regt gesproken moet worden *in naam en van wegens den Koning*, dit gesproken regt ook op eene allezins bestaansbare wijze, in dien zelfden naam kan en behoort te worden ten uitvoer gelegd, en dat alzo op de expeditien der arresten en vonnissen, met het intituut: *In naam des Konings* voorzien, gelijk moeten staan met de bij de nog vigerende wetten, bekende grossen, waarop volgens die wetten, de executien kunnen worden ondernomen."

» Overwegende, ten aanzien der notariële acten, dat volgens de nog vigerende wet op het notariaat, van den 25. Ventose, 11. jaar, de grossen dier acten, in denzelfden vorm als de vonnissen moeten worden uitgegeven, dien ten gevolge ook het voormeld intituut: *In naam des Konings* op de gemelde acten is toepasselijk."

» Overwegende dat nu, dit alles volgt, dat de, ten dezen, gedane eisch is, ten eenemale, ongehandeerd."

» Overwegende dat, wat het rekwisitor van den heer officier betreft, tot condemnatie van den procureur der eischers, *in zijn privé* in de kosten dezer procedure, daartoe geene genoegzame termen voorhanden zijn."

» Ontzegt, regt doende in het eerste ressort, aan de eischers hunnen gedanen eisch enz."

Behoudens den eerbied aan een regterlijk collegie en regterlijke ambtenaren verschuldigd, neem ik de vrijheid, zoo op de conclusie van het

openbaar ministerie tegen den practizijn der eischers, als op het vonnis zelve de volgende bedenkingen voor te stellen.

Het is volgens onze bestaande wetten niet genoeg, dat men in de zaak zelve regt heeft, maar men moet ook dat regt, op de bij de wetten bepaalde wijze, doen gelden. Het wetboek van burgerlijke rechtspleging is, zoo goed als het burgerlijk wetboek, een gedeelte van ons burgerlijk regt. Het is derhalve geene vexatie, wanneer men zich tegen de onbetwiste uitvoering van een ontwijfelbaar regt verzet. Was het dit, dan moesten alle bepalingen van nietigheid in de executie uit ons wetboek van burgerlijke rechtspleging worden geschrapt. Dan eerst wordt het verzet tegen eene executie vexatie, wanneer men dat verzet grondt op middelen die blijkbaar niet aanwezig zijn, b. v., wanneer men zich, enkel om tijd te winnen, op het verzuim eener formaliteit beroept, die zoo wel, blijkens het origineel, als het daarvan overgegeven afschrift van een exploit werkelijk vervuld is. Indien men over vexatie kon schreeuwen en eene veroordeeling van den practizijn in de kosten verkrijgen, onder het eenvoudig voorwendsel, dat de bewijsreden door den practizijn tot staving zijner stelling aangevoerd niet doorging, dan zou men in de uitoefening dezer bediening zoo zeer worden ontmoedigd, dat het weldra met alle redelijke vrijheid zou gedaan zijn. In het tegenwoordig geval bestaat er dus geene *vexa* veel minder *verregaande vexa*, ten zij men dit als *vexa* zou kunnen aanmerken, dat men heeft durven spreken over het reeds bijna verjaard gebrek aan bepaling in onze rechtspleging, omtrent een van die hoofdpunten, in welke eene juiste en volkomen ontwijfelbare bepaling, die met de zekerheid van een axioma gelijk staat, en niet door argumentation kan worden aangevallen, of behoeft te worden staande gehouden, van de allerhoogste noodzakelijkheid is.

Maar gesteld de middelen, door den practizijn voorgesteld, waren werkelijk vexator geweest, dan zouden dezelve zeer zeker in de hoogste mate afkeuring verdiend hebben; maar ook dan nog zie ik niet in, hoe men de strafbepaling van art. 132 van het wetboek van burgerlijke rechtspleging op den practizijn zou hebben kunnen toepassen. Wanneer gaaf een practizijn de bepalingen zijner bediening te buiten? Dan, wanneer hij iets verrigt waartoe hij als practizijn geene bevoegdheid heeft, of zonder bijzondere volmagt iets verrigt, waartoe hij eene bijzondere volmagt noodig heeft. In dat geval wil de wet niet dat zijne lastgevers de nadeelen zullen dragen van zijne verkeerde handelwijze, en veroordeelt hem dus zelve in de kosten en tot schadeloosstelling van zijne lastgevers. Hiertoe bepaalt zich de bedoeling van art. 132. Dat artikel stelt geene strafbepaling daar, die tot wraak moet strekken over de *vexatie*, het onregmatig ophoud of dergelijke, der tegenpartij aangedaan of toegebracht, maar alleen in het belang van de eigen lastgevers van den practizijn. Dit is blijkbaar uit het verband waarin hier van den practizijn gewaagd wordt te gelijk met deurwaarders, voogden, curators, beneficiaire erfenamen, en andere administrateurs, die de belangen hunner administratie hebben in gevaar gebracht. Gevolgelyk zou de toepassing van dit artikel, in een geval waar men de handeling, ten aanzien der tegenpartij vexator zou kunnen achten, geheel tegen den geest en de bedoeling der wet zijn; te meer daar de practizijn geen beoordeelaar is van de middelen die de partij in haar belang wil doen voordragen, maar zijne taak zich bepaalt tot het voorstellen derzelve, aan de regtbank die daarvan de waarde beoordeelen moet.

Op grond van dit een en ander komt het mij onder eenbied voor, dat, naardien er in het voorgesteld geval geene *vexatie* bestaat, en zoo die bestond, artikel 132 evenwel niet van toepassing zou zijn, de regtbank in het vonnis niet had behooren te zeggen: dat er geene genoegzame termen voorhanden waren, om den procureur der eischers in de kosten te veroordeelen, maar ronduit had behooren te verklaren, dat deze vordering van het publiek ministerie van allen grond ontbloot was.

Zoo veel wat betreft de conclusie tegen den procureur der eischers. Omtrent den executoiren vorm zelve, en de motieven in het bevoegde vonnis aangevoerd, geef ik nog het volgende in overweging.

Zoo lang de artikelen 146, 545 en 551, in het wetboek van burgerlijke rechtspleging bestaan, moet er een executoire vorm, een formulier van executorie zijn, dat is, een zoodanig algemeen, niet onzeker, maar geheel ontgensprekelijk bepaald bekleedsel der vonnissen en acten, waaraan men zonder enige argumentatie, op het eerste gezicht, de executie van de niet executoire titels kan onderscheiden; zonder dat tach, bij de bestaande wet geene geregelijke executie geoorloofd.

Intusschen komt de argumentatie van de regtbank, omtrent te samen getrokken, hierop naer:

1. Artikel 146 en 545 van het wetboek van burgerlijke rechtspleging, doelt op den executoiren vorm, voorgeschreven in de Fransche constitutie.

2. Die constitutie is afgeschaft en dus niet dezelve die executie vorm.

3. Die executie vorm is bij besluit van den eersten December 1813 wel vervangen door de woorden: *In naam der Hooge Overheid*, doch

4. Onze Grondwet heeft geen bijzondere executie vorm voorgeschreven, dus hebben wij er geen. Maar

5. Bij die Grondwet is bepaald dat het regt gesproken moet worden in naam en van wegens den Koning.

6. Dit regt kan op eene allezins bestaansbare wijze, in naam des Konings, worden ten uitvoer gelegd, gevolgelyk behoort dat te geschieden.

7. Gevolgelyk moeten de expeditien der arresten en vonnissen, met het intituut: *In naam des Konings* voorzien, gelijk staan met de bij de nog vigerende wetten bekende grossen.

Vermits het al aanstonds, dat de regtbank zich ophouden heeft van uitdrukkelijk te beslissen, of de bepaling van het besluit van den 1. December 1813, ten aanzien van den executoiren vorm, al dan niet nog van kracht zij, maar van dat besluit slechts als in het voorbijgaan heeft gewaagd. Dat besluit is niet ingetrokken; de overige bepalingen van hetzelfde worden algemeen in acht genomen, en men zou dus denken, dat de bij dat besluit bepaalde executie vorm al nog moest gebruikt worden, gelijk dezelve dan ook in de daad al nog in gebruik is. Blijkens den brief over dit stuk geplaatst in de Arnheemsche Courant van den 15. November des vorigen jaars.

Intusschen schijnt het dat de regtbank heeft willen doen verhoeden, dat de woorden: *In naam der Hooge Overheid*, na de invoering der tegenwoordige grondwet, den executoiren vorm niet meer zouden uitma-

ken of althans niet uitsluitend denzelfden zouden daarstellen. Het eerste moet men daaruit opmaken, omdat, met overstapping van het besluit van 1 December 1813, de regtbank op deze wijze argumenteert: de executoire vorm, bij het wetboek van burgerlijke rechtspleging bedoeld, was die, welke was voorgeschreven bij de Fransche constitutie; die constitutie vervallen zijnde, is ook die executoire vorm vervallen; was er bij onze grondwet eene executoire vorm bepaald, dan zou die nu den vorigen moeten vervangen; maar thans hebben wij er geenen. — Het tweede zou men daaruit denken, omdat de regtbank, erkend hebbende, dat bij onze grondwet geen executoire vorm is voorgeschreven, zonder eenig bewijs aanneemt, dat alzoo het regt in naam en van wege den Koning gesproken wordt, ook de executie in dien naam kan en dus moet geschieden, en dat eene executie met het intituut: *In naam des Konings* voorzien, (hiet is) maar gelijk moet staan met eene grosse of executabel bescheit, waarop executie kan worden ondernomen.

Men blijft dus in twijfel omtrent het gevoelen der regtbank, of natuurlijk de bedoeling is, dat wij thans geen executoire vorm hebben, en het ons om het even is, of men al dan niet eenig formulier boven de vonnissen schrijve en wat men daartoe bezige, dan of de meening is dat de executoire vorm eigenlijk nog is: *In naam der hooge Overheid*, maar dat men ook daarvoor het intituut gebruiken kan: *In naam des Konings*, en dat dit even goed is, en eene acte, daarmede voorzien, met die, welke het formulier van 1813 aan het hoofd draagt, gelijk staat, zoo dat wij thans grossen hebben en equivalenten van grossen.

Dan, welke van beide ook de bedoeling der regtbank zijn moge, de redenering om het zogenoemd intituut: *In naam des Konings* te regtvaardiger koning met voor het zekere zonderling en ten hoogste ongegrond te zijn. Maar er bepaald zou kunnen worden, dat de executie in naam des Konings moet plaats hebben, dat die woorden het formulier van executorie zullen uitmaken; zal wel niemand betwisten; maar dat men die woorden, zonder dat het formulier van 1813 is ingetrokken, en zonder dat deze op eene wettige wijze als formulier zijn vastgesteld, nu reeds daarvoor zoude moeten houden en daar voor moeten laten gelden, of dat die daarmede zouden moeten geacht worden gelijk te staan, ontken ik ten stelligste, *cum a posse ad esse non valet consequentio*, terwijl daarenboven de redeneerwijze der regtbank vlak strjding is met een der eerste logische grondregels: *ne sit plus in conclusione quam in praemissis*, hetwelk ik, om deze bijdrage niet al te uitgestrekt voor uw blad te doen worden, niet verder zal ontwikkelen.

Eindelijk, men zal toch wel van twee zaken eene moeten aannemen, of de bepalingen van den 1. en 11. December 1813 zijn nog van kracht of zij zijn zigtbaar vervallen. In het eerste geval spreekt het van zelve, dat zij nog gevolgd moeten worden, en dat dus het formulier van executorie is: *In naam der hooge Overheid*. In het tweede, alzoo de grondwet volgens het voornamelijk geen executoiren vorm heeft voorgeschreven, zou volgend, dat wij thans geen executoiren vorm zouden hebben, en dat onze grondwet niet in het vereischte verband staat met ons wetboek van burgerlijke rechtspleging, en dat tot nog toe in dat gewichtig stuk alles willekeur onbepaald en onzeker zou zijn.

Intusschen geloof ik, dat ook deze bijdrage wederom een nieuwe regtvaardiging oplevert van mijnen wensch, dat toch eerlang eene wettige bepaling een einde moge maken aan alle op dit stuk bestaande onzekerheid en ongelijkheid.

MAXIMILIAAN JOSEPH, EERSTE KONING VAN BEIJEREN.

De regering van dezen Vorst, door wiens onverwacht overlijden op den 13 October A. een geheel volk in rouw werd getoempeld, bepaalt een nieuw tijdperk voor het land, welks Constitutie hij heeft gegrond, en hetwelk hij, overeenkomstig den geest en de letter van dat grondwettelijk verdrag, heeft geregeerd. Het stond niet in zijne magt, om Beijeren aan den invloed der buitenlandsche magten te onttrekken, welke over het lot van Europa beschikken. Maar al het heilzame, dat de omstandigheden toelieten binnen s lands te bewerken, en de instellingen, die hetzelfde dunnzaam kunnen maken, — zie daar het erfdeel dat hij aan zijn koningrijk, of liever aan zijn vaderland achterlaat; want MAXIMILIAAN JOSEPH was het waardig een vaderland te hebben.

De voornamelijk veranderingen, welke hij in het bestuur zijner staten daarstelde, gaven geene aanleiding tot eenigerlei beroering; hetgeen ten bewijze mag strekken, dat de hinderpalen tegen staatkundige verbeteringen, noch nu de zaken zelve, noch in de volken moeten gezocht worden. Onder zijne regering werd het grondgebied van Beijeren uitgestrekt, en de bevolking en de welvaart in evenredigheid vermeerderd.

De staten zoudt deze veranderingen als eene vermoedering van vooropgevoel beschouwen. — Maar anderen daarentegen zullen in eenderen prijs stellen op de zedelijke volmaking; die zuchtelingen zullen het opmerken, dat de welvaart meer gelijkelijk is verspreid, dat alle standen meer vergenoegd zijn met hun lot; dat de vaderlandsliefde nieuwe kracht heeft verworven. — MAXIMILIAAN JOSEPH heeft aan geheel Duitschland een voorbeeld gegeven van hetgeen alle staten van dit uitgestrekte land, zoo gemakkelijk te regeren, zoo waardig om eene gematigde vrijheid te genieten, zouden kunnen worden. — In de geschiedenis van het laatste der vorige en het begin der tegenwoordige eeuw, bekleedt Beijeren slechts een kleine plaats; maar het geringe aantal gebeurtenissen, welke aldaar voorvielen, levert wellicht meerder stof tot onderrigt, dan alle die vreeslijke onrampen, die staats-beroerten, die verwarde bewegingen, waarvan Europa toen het schouwspel opleverde.

Wij wenschen het, dat de regering van MAXIMILIAAN JOSEPH in Beijeren eenen wijsgerigen geschiedschrijver mag vinden, geheel doordrongen van het gewigt van zulk een onderwerp, en in staat om hetzelfde met de vereischte nauwkeurigheid en waardigheid te behandelen. — Deze geschiedenis zoude het schoonste gedenkteeken wezen, dat de Beijersche naam in staat is op te rigten voor de nagedachtenis van eenen vorst, in wiens naam vader en weldoener verloren heeft, en wiens naam bij alle verdankenden, zoo inlanders als vreemdelingen, in zegening zal blijven.

HOE MEN TEGENWOORDIG IN DUITSCHLAND ZYNE GEVOELENS OPENBAART.

Voor eenigen tijd las men in een tijdschrift het volgende artikel: De gezamenlijke ganzen en eenden van het land . . . hebben aan den schrijver van de dorps-courant te *Hildburghausen* een verzoekschrift ingediend, waarin onder anderen gezegd wordt: » Wij verzoeken niet, dat men ons ongeplukt late, — wij hebben op onze dorpen geleerd, dat ieder ten dage niemand ongeplukt laat; wij willen gaarne goed en bloed, huid en vederen voor ons lieve vaderland en onze menscheijke broeders laten, — wij nemen ook gaarne aan, dat wegens de ook onder ons ganzen ontstane woelingen, wat binden noodig is, en lijdten zulks te liever; daar men ons toch de sneb openlaat, en wij naar welgevallen zonder vrees redeneeren durven.» Aan het slot zegt de vervaardigster van het verzoekschrift: » Mogt gij u wellicht verwonderen, dat wij lezen en schrijven kunnen, zoo kan ik u in vertrouwen zeggen,

dat de onderdanigste schrijfter dezès in de stad opgevoed is, waar thans ziekten in de mode zijn, waarin slapende ganzen nog veel wonderlijker dingen verrigten, niet alleen verzen, maar ook spijzen maken, zonder het ooit geleerd te hebben.»

ARNHEM, den 25. Julij.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:
Den 24. Julij 1 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D
Den 25. dito. 1 El 6 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D

Hoogste stand van den Thermometer te Arnhem:
Zaterdag 22. Julij; 68° Fahrenheit.
Zondag 23. — 74° —
Maandag 24. — 77° —

Heden nacht verlost allervoorspoedigst van eenen welgeschapen Zoon, **CHRISTINA HARTOG**, geliefde Huisvrouw van **B. P. HAAS**,
ARNHEM, den 22. Julij 1826.

NB. Dienende deze mede tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

† † † De Notaris Mr. **GERARD VAN ECK**, te Arnhem, zal, op Maandag den 31. Julij 1826, des avonds ten vijf ure, ten huize van **J. R. NAEFF**, in het Heeren-Logement te Velp, finaal verkoopen:

Het **LANDGOED OMMERSHOFF**, alleraangenaamst gelegen in de Gemeente Velp, nabij Arnhem, aan den Koninklijken Straatweg van Arnhem op Zutphen, zijnde in de laatste jaren met den meesten smaak geheel nieuw aangelegd; hoofdzakelijk bestaande in eene moderne **HEEREN HUIZINGE**, voorzien van vier **BENEDEN-** en zeven **BOVENKAMERS**; **PROVISIE-** en **DOMESTIEKEN KAMERS**, **KEUKEN**, **KELDERS**, **DROOGZOLDERS**, nieuw **KOETSUIS**, **STALLING** voor zeven Paarden, **BEESTENSTAL** en zeer ruime **HOEIZOLDER**, mitsgaders eene kapitale **BERGSCHUUR**, die tevens als Manège kan worden gebruikt, aparte **TUINMANSWONING** en **BOERDERIJ**; voorts een groote **MOESTUIN**, **BOEIJERY** en **BOOMGAARD** met exquise **VRUCHTBOOMEN**, **MENAGERIE**, **VISCHRIJKE WATERS**, opgaande **BOOMEN**, **ALLEEN**, en zeer aangename **WANDELINGEN**, alsmede circa twintig **Bunders WEL-** en zeven **Bunders BOUWLAND**, bij de Plaats zelve gelegen, zijnde alles te zamen, groot ongeveer twee en veertig en een halve Bunder.

Dit Landgoed is bij inzaat van den 17. dezer gebragt op eene Koopschat van f 44875: — Iemand aanwijzing begerende adressere zich ten dien einde op de Plaats zelve, terwijl, ten aanzien van de Condition van Verkoop, inforinatie is te bekomen ten Kantoore van den voornoemden Notaris.

VERKOOPING

Bij Arrest op Onroerend Goed, gelegen in de Buurschap Lool, Gemeente Didam, Arrondissement Zutphen, Provincie Gelderland, te weten: Van

1. Een stuk **BOUWLAND** en **HOFGROND**, groot ruim vier en zestig roeden, acht en twintig ellen, belend ten oosten aan den gemeenen weg, ten noorden aan den Gemeentegrond, ten westen aan **JAN SCHEERS**, waarop zich bevindt een Huis, eene Brouwerij, eene Bouw- en Brandschuur, gequoteerd No. 29, de Som genaamd.
2. Een stuk **BOUWLAND** en **HOFGROND**, den Hoogenkamp genaamd, groot ruim een hunder, drie en tachtig roeden, belend ten oosten en westen aan den gemeenen weg, ten zuiden aan de Lokkemaat, en ten noorden aan **RUT TE LAAK** en de breede weide van de Erven van Voorst, waarop zich bevindt eene Bouwmans-woning, gequoteerd No. 228.
3. Een stuk **WEIDELAND**, de Breede- of Paaschweide genaamd, groot twee bunders, twee en zestig roeden en zes en vijftig ellen, belend ten oosten aan **BELLEFOIDS**, ten noorden aan de Wetering, ten westen aan de beslagenen en ten zuiden aan den gemeentegrond.
4. Een stuk **WEIDELAND**, de Lokkemaat genaamd, groot twee bunders, twee en negentig roeden en drie en twintig ellen, belend ten zuiden aan den Hofgrond, sub No. 2, ten oosten aan de verbrande weide, ten noorden aan de Erven van Voorst, en ten westen aan **RUT TE LAAK** en den Bloemenkamp.
5. Een stuk **WEIDELAND**, den Bloemenkamp genaamd, groot vijf bunders, twee en veertig roeden en drie en zeventig ellen, belend ten oosten aan eene breede weide, ten zuiden aan **RUT TE LAAK**, ten westen aan **BELLEFOIDS**, en ten noorden de Wetering.
6. Een stuk **WEIDELAND**, de Verbrande weide genaamd, groot vier bunders, zeventien roeden een en veertig ellen, belend ten westen de Breede weide en **RUT TE LAAK**, ten noorden aan de Erven van Voorst, ten oosten aan den Bloemenkamp en ten zuiden aan den Hoogenkamp.
7. Een stuk **LAND**, de Steenen Grond genaamd, waarvan de eene helft is Bouwland, groot twee bunders, vier en negentig roeden zeven ellen, en de wederhelft Weideland, groot twee bunders vijf en vijftig roeden zeven en veertig ellen, dus te zamen groot vijf bunders en ongeveer vijftig roeden, belend ten oosten aan **J. J. VAN VOORST**, ten zuiden en ten westen aan **C. SCHEERS** en ten noorden aan de Wetering.
8. Een stuk **BOUWLAND**, de Hamhoek genaamd, groot een bunder, negen en zeventig roeden en elf ellen, belend ten zuiden aan **VAN DER RENNE**, ten oosten, noorden en westen aan eenen Gemeente-weg.
9. Een stuk **BOUWLAND**, de Breede halve morgen, groot vijf en dertig roeden en acht en veertig ellen, belend ten oosten aan den gemeenen weg, ten zuiden aan het kapittel van **ELTENBERG**, ten westen aan **MELSTE SOM**, en ten noorden aan **BELLEFOIDS**.
10. Een stuk **BOUWLAND**, de Smalle halve Morgen, groot vijf en twintig roeden tien ellen, belend ten oosten aan **J. en M. HAGEMAN**, ten zuiden aan de Erven van Voorst, ten westen aan den gemeenen weg en ten noorden aan het Gasthuis van s Heerenberg.
11. Een stuk **BOUWLAND**, de Korte halve Morgen, groot twee en veertig roeden vijftien ellen, belend ten oosten en noorden aan de gronden van **J. en M. HAGEMAN**, ten westen aan

den gemeenen weg en ten zuiden aan het Gasthuis van 's Heerenberg.

Ter requisitie van Jonkheer JAN ANTON VAN NISPEN, rentenier, wonende te Zevenaar, als in huwelijk hebbende VROUWE ISABELLA HOEVELL, voor wiens domicilie en Procureur is gesteld bij Mr. HENDRIK JAN THOFT, Procureur bij de Regtbank van en wonende te Zutphen.

Tot laste van de Echtelieden GERRIT SOM en ELISABETH BERENDSEN, Landbouwers, wonende te Didam.

Dit arrest op onroerend goed is daargesteld bij proces-verbaal van den Deurwaarder F. PH. DE LONGTE, van den negenden Maart achttien honderd zes en twintig, overgeschreven ten Kantore van Hypotheken, te Zutphen, den achttienden, en ter Griffie van de Regtbank in dezelfde Stad den dertigsten van dezelfde maand Maart, van welk proces-verbaal kopij is gegeven aan den Heer G. J. VAN EMBDEN, Burgemeester van Didam, en den Heer J. KALDEN, Griffier bij het Vredegeret des kantons 's Heerenberg.

Bij de voorloopige toeschatting van Dingsdag den achttienden Julij achttien honderd zes en twintig, zijn bovenstaande perceelen op den prijs van inzetting, ten bedrage van twee duizend vijf honderd gulden, aan den Executant toegeschat.

De definitieve toeschatting zal plaats hebben op Dingsdag den negentienden September achttien honderd zes en twintig, des morgens te tien uren, ter Rolle van Geregeltelijke Uitwinning van de Regtbank te Zutphen.

In Fidem,
(get.) H. J. THOFT,
Procureur.

VERKOOPING.

Bij arrest op Onroerend Goed, gelegen in de Buurschap Dengel, Gemeente Berg, Kanton 's Heerenberg, Arrondissement Zutphen, Provincie Gelderland, te weten van:

1. Een stuk BOUWLAND, den Holter of het Spitsse Weideke genaamd, groot een bunder, acht en zeventig roeden en zeven en tachtig ellen, belend ten Oosten en ten Zuiden door eenen gemeenen weg, ten Westen door den Landsweg en ten Noorden door FREDRIK SANDERS.
2. Een stuk BOUWLAND, de Daverhorst genaamd, in het geheel groot drie bunders, acht en zestig roeden en vijf en twintig ellen, bestaande uit twee perceelen, (a) groot een bunder, zeven en twintig roeden en negen en vijftig ellen, en (b) groot een bunder, negen en dertig roeden en zes en zestig ellen.

Ter requisitie van Jonkheer Mr. HENDRIK ANTON VAN DER RENNE, Lid van de Staten van Gelderland, wonende op den Huize de Bijvank, in de Gemeente Berg, in kwaliteit van Vader en Voogd over deszelfs zandjarige Kinderen, Jonkheer OSWALD en Jonkvrouwe MARIA VAN DER RENNE, voor wien Domicilie en Procureur is gesteld bij Mr. HENDRIK JAN THOFT, Procureur bij de Regtbank van en wonende te Zutphen.

Tot laste van CATARINA HASZ, Weduwe van DAVID BERENDSEN, zonder beroep, te 's Heerenberg woonachtig, HENDRIK JAN BERENDSEN, particulier, wonende te 's Heerenberg, HERMINA BERENDSEN, Weduwe van JAN HENDRIK POELMAN, Winkelierse, wonende te 's Heerenberg, voor haar zelve en als Moeder en wetlige Voogdesse over hare zandjarige Kinderen, bij haren overledenen Man JAN HENDRIK POELMAN, in echt verwekt, DAVID BERENDSEN, Molenaar, wonende te Doetinchem, HENDRIK VAN STELA, Burgemeester van Harwen en Aart, en deszelfs Huisvrouw WILHELMINA BERENDSEN, beide wonende aan 't Labief, Buitendijk BAARWYK, Winkelier, en deszelfs Echtgenoot JOHANNA BERENDSEN, zonder beroep, beide wonende te Emmerick, Koninkrijk Prulssen, GERRIT JAN KELDERMAN, Molenaar, en deszelfs Echtgenoot CORNELIA BERENDSEN, wonende te Riessen, Provincie Overijssel, ROELOF PRINS, Broodbakker, en deszelfs Echtgenoot AMELIA BERENDSEN, buiten beroep, beide te Borsculo woonachtig.

Dit arrest op onroerend goed is daargesteld bij Proces-verbaal van den Deurwaarder F. PH. DE LONGTE, van den derden Junij achttien honderd zes en twintig, overgeschreven ten Kantore van Hypotheken te Zutphen, den een en twintigsten Junij achttien honderd zes en twintig, en ter Griffie van de Regtbank in dezelfde Stad, den vierden Julij daaraanvolgende, van welk Proces-verbaal kopij is gegeven aan den Heer ARNOLD RIETVELD, Burgemeester der Gemeente Berg, en den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vredegeret des Kantons 's Heerenberg.

De eerste afkondiging der memorie van lasten, om te komen tot den verkoop van de beslagene perceelen, zal plaats hebben ter Rolle van Geregeltelijke uitwinning van de Regtbank te Zutphen, op Dingsdag den vijftien September achttien honderd zes en twintig, des morgens te tien uren.

In Fidem,
(was get.) H. J. THOFT,
Procureur.

+++ JAN TWISK Co., G. J. ROLAND
\$ HOLST, J. BRUSSE Hz., W. H.
+ BELTJES en J. ROMIJN, Makelaars,
zullen op Maandag den 31. Julij 1826, in het voormalig Oude Zijds Heeren Logement te Amsterdam, des avonds ten 5 ure, door den Notaris J. A. M O L S T E R, ten overstaan van den Heer Vredegeret van het 4de Kanton, doen verkoopen:

- No. 1. Een KOOPMANS HUIS en ERVE, staande en gelegen op de Keizersgracht, tusschen de Spiegel en Leidsche Schiedijk wijk 56, No. 3228. — No. 2. Een KOOPMANS HUIS en ERVE, staande en gelegen op de N. Z. Achterburgwal, tusschen de Kopsjeport en Linbaanstege, wijk 20, No. 2206. — No. 3. Een HUIS en ERVE, gelegen achter voormeld perceel in de Oude Nieuwstraat, wijk 21, No. 2253. — No. 4. Een bijzonder voordeelig gelegen KOOPMANS WINKELHUIS, waarin sedert eene reeks van jaren een Kantoor-boekwinkel wordt uitgeoefend, met deszelfs afzonderlijk verhuurd wordend ONDEBHUIS, mitsgaders POTHUIS en ERVE, op de Cingel en hoek van de Oude Leliestraat, wijk 30, No. 5202. — No. 5. Een DITO WINKELHUIS en ERVE, thans geappropriëerd tot eene Kunst-Plaatdrukkerij, gelegen op de Haarlemmerdijk, tusschen de Buiten Pommerstraat en Haarlemmerplein, wijk 54, No. 2418. — No. 6. Acht WOONHUIZEN, SCHUUR en ERVEN onder een dak, staande en gelegen binnen het Dorp Barneveld, Provincie Gelderland, op de Veluwe, bekend onder den naam van Klein-Voorthuizen, geteekend No. 151. — No. 7. Drie DITO DITO, gelegen als boven in de Catarinastraat, No. 173. — No. 8. Drie DITO DITO, mede gelegen aldaar, No. 175. — No. 9. Twee DITO DITO, gelegen tegen over laatstgemelde perceelen, No. 163. — No. 10. Een stuk BOUWLAND,

gelegen buiten het dorp Barneveld, op het Oost aan het Oosterpad, — No. 11. Een perceel WEILAND, afgedeeld in twee Kampen, tegen over voorgaand perceel. — No. 12. Een perceel BOSCHLAND, genaamd het Oosterbosch, met een strook WEILAND gelegen belend het perceel-land No. 11.

Alles breder bij Biljetten omschreven en te bezichtigen No. 1 tot 5 met een briefje door een der gemelde Makelaars onderteekend. De bewijzen van Eigendom en Veil-Conditiën zullen in tijds ten Kantore van den Notaris J. A. M O L S T E R voor een ieder te zien zijn, alsmede copie der veil-conditiën, voor zoo verre de perceelen No. 6 tot 12 betreffen, ten kantore van den Notaris H. M E Y M E T T E N - B R I N K, te Barneveld.

§ § § Mr. E. G. ARDESCH, Notaris te Nijkerk,
+ + zal, ten huize van den Commissaris NODLER
§ aldaar, in het openbaar Verkoopen: de navolgende Kampen TABAKS-, BOUW- en WEILANDEN, alle gelegen in de Gemeente van Nijkerk, als:

1. Een Kamp BOUWLAND, Hasseman genaamd, groot 63 Roeden en 87 Ellen, in de Buurtschap Wullenhoven bij Groot Heenekeker.
2. 1 Bunder, 49 Roeden en 3 Ellen BOUW- en TABAKSLAND, Huyssteen genaamd, in de gemelde Buurtschap.
3. 2 Bunders, 55 Roeden en 48 Ellen BOUW- en TABAKSLAND, de Moolenkamp genaamd, bij de Holhamolen.
4. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen WEI- of HOOILAND, de Vanveldskamp genaamd, in de Arkenheensche Polder.
5. 1 Bunder, 27 Roeden en 74 Ellen DITOLAND, het Polletje te Ark, in den gemelden Polder.
6. 1 Bunder, 27 Roeden en 74 Ellen DITOLAND, het Polletje op de Wiel, in den gemelden Polder.
7. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen DITOLAND, de Blekkerkamp, in den gemelden Polder.
8. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen DITOLAND, de Huiskamp te Nekkaveld, in den gemelden Polder.
9. 2 Bunders, 12 Roeden en 90 Ellen DITOLAND, de Leuzekamp, in den gemelden Polder.

De inzet zal plaats hebben op Vrijdag den 28. Julij 1826 en de toeslag op Vrijdag den 4. Augustus daaraanvolgende, telkens des namiddags ten vijf ure.

De koops-voorwaarden en bewijzen van eigendom zullen acht dagen voor den inzet, ten kantore van den bovengemelden Notaris voor een ieder ter lezing liggen.

+++ De Notarissen Mr. H. B. VAN DAALLEN en
+ + D. BEEK, te Wageningen, zullen op Woensdag
§ den 2. Augustus 1826, des avonds ten 7 ure, ten huize
van de Weduwe GRADUS GEBELTSEN, in naam te melden Herberg, bij de finale toewijzing publiek verkoopen:
Een HUIS en HERBERG, met annexe KOLEB A A N, ruime TUIN en ERVE aan de Achterstraat, binnen Wageningen, in de Contracten van den 11. en 15. dezer omschreven. — Bij inzet en hooging gebragt op f. 1875.00
Nadere informatie zijn ten Kantoren van opgemelde Notarissen te bekomen.

BERICHT AAN DE BELANGHEBBENDEN,
In de VERLOOTING der schoone uitgestrekte, met hooge Adelyke Regten verbondene, grote rentgevende HEERLIJKHEID van Z. A. H. R. A. D. K. A., met vijf volkrijke Dorpen, en 21 nab nog twee adellijke Eigendommen, gelegen in en omringd bij de Koninklijke residentie-stad PRAAG.

Ingevolge bevel der Keizerlijke en Koninklijke Loterij-Directie, moet de Trekking vast onherroepelijk en onveranderlijk plaats hebben op Maandag den 31. dezer maand Julij 1826.

Bij overneming van 25 AANDEELEN wordt er een roed (Geld) Aandeel gratis gegeven, hetwelk een prijs in goud trekt, met overigens met alle andere prijzen medegedeelt. Het bedrag der Aflossings-Sommen f. 250,000 w. w. worden op 250,000 guld. worden door tusschenkomst der heeren G. O. O. M. P., te Amsterdam, geïncasséerd en uitbetaald.

Bij besluit van Z. M. den Koning der Nederlanden, d. d. 31. Maart 1826, No. 114, zijn de ondergetekenden gemachtigd tot het debiteren van Aandeelen in bovengemelde HEERLIJKHEID Z. A. H. R. A. D. K. A., met zijne uitgestrekte LANDELIJKE RIJK bevolkte DORPEN, KOORN- en SOLETTEN-LEN, BIERBROUWERIEN, BRANDRIJEN, PACHTHOEVEN en BOSSEN, welke gelegen bij Praag, in het Koninkrijk Bohemen, waarvoor de winst, wanneer hij hetzelfde niet aanvaardt, wil f. 160,000 w. w. als Aflossing-Somme aangeboden wordt.

Ten tweede: Het grote en schoone G. E. B. O. U. W. gebouwd te Praag, in het Koninkrijk Bohemen, ook met eenige aflossing-Sommen van f. 75,000 w. w. en de derde: De rijke rentgevende A. L. U. L. E. van de RIJ- O. O. L- F. A. B. R. I. E. K., mede met eene Aflossing-Somme van f. 25,000 w. w.

De verdeling der prijzen is zoodanig, dat althans het 1/10 Aandeel een prijs moet trekken, alles in het plan nader te bezichtigen. De op bevel des Konings alhier geïncasséerde en geregistreerde Aandeelen zijn a f. 12.500 guld. en de oorspronkelijke geadresseerde Eigenaren zullen na de Trekking bij de ondergetekenden verkrijgbaar zijn, en de hooge prijzen in de Couranten worden bekend gemaakt.

DEUZE en COMP. Armstedestraat, No. 176, te Amsterdam.
Bestellingen worden aangenomen bij de heeren D. VAN DER LINDEN, te Arnhem; G. J. DERCKSEN en H. C. A. THIEME, te Zutphen, en G. OOSTENDORP, te Wageningen.

+++ H. FRIEDRICH berigt, dat hij alhier is
+ + gearriveerd met een zeer schoon Assortiment diverse G.
+ LANTERIEN, PLEET, BRONS,
+ SCHILDPAD, KRISTAL en GLASW.
KEN, Engelsche TAELEMESSEN, SNUITERS,
KURKENTREKKERS, SCHAARLEN, etc. Zaden
en Katoenen PARAPLUEN, WINDZOR, en TOE-
LETZEELPEN, HANDSCHOENEN, ZWEL-
PEN, CARWATSEN, voorts alle soorten van G.
THEEBLADEN, PRESENTEERBLADJES,
etc. Is gelogéerd in het Hotel van Brabant, tot 1. Augustus.